І казка знов розкажеться,
Таємна, чарівна,
І ще раз нам покажеться
Нове життя, весна.

Під теплими проміннями
Природа оживе,
І чарами-веліннями
Розбудить все живе.

Метелики, комашечки
Почнуть свої танки,
І повні меду чашечки
розкриють їм квітки.

Та жити не збирається
Вже серденько моє,
Крізь сльози усміхається,
Зозулею кує.

Не роки — дні вилічує
Не другим, а мені
І тернями заквітчує
Труну на чужині.